

№ 417.

Тай уже ж Пітрівочка минається,
Сива зузуленька ховається
То по лісочкам, то по садочкам,
То по жалючим крапивонькам,
То по хрещатым барвіночкам,
То по пахучим василикам.

№ 418.

Ой над річкою, над водою,
Ой ладо, ладо, над водою,
Заросла рута мнята лободою,
Ой ладо, ладо, лободою.
«Ой ополи, дівчина, руту мняту,
Ой ладо, ладо, руту мняту.
— Тепер мені, моя маты, не до мняты,
— Ой ладо, ладо, не до мняты,
— Тільки ж мені молоденькій погуляти,
— Ой ладо, ладо, погуляти,
— С парубочком за ворітьми постояти,
— Ой ладо, ладо, постояти.

№ 419.

Ой у бору, у бору зеленому,
Ой ладо, ладо, зеленому
Ой там рубав та Иванко комору,
Ой ладо, ладо, комору,
Ой до ёго та дівчина приходила,
Ой ладо, ладо, приходила,
Вона ёму та словечко говорила,
Ой ладо, ладо, говорила: